

guda societat. Notabilíssimes per la grandaria, perfecció de detalls, i lluminositat, eren les microfotografies del R. P. Valderrábano, S. J., sobre Diatomàcees, teixit nirviós, teixits vegetals...; tenia exposada també la seva cambra microfotogràfica i una estufa elèctrica per a inclusions, cultius..., de propia invenció, i fabricada a Valladolid, que en les probes fetes marxava tan exactament, que en 60 hores de funcionament no variaba la temperatura, ni tan sols $\frac{1}{10}$ de grau. El R. P. Navàs exposà dugues capses grans amb Neuròpters d' Australia, espècies noves per a la ciència, i el conjunt de medalles i insígnies de Congressos científics en que ha prèns part, i de Societats de que n'és membre. Entre aquestes feia molt bon paper l'insígnia de poc encunyada per nostra Institució. Com a comprovació del meu treball sobre el *Xerofilisme a les Falgueres*, vaig presentar 53 espècies típiques, triades de les nombroses de totes les parts del mon, que compté mon Herbari.

El punt de convocatoria per a el pròxim, va esser Sevilla.

J. M. DE BARNOLA, S. J.

Nota geològica

L'excursionista, que, amb l'intent de visitar els murs, rosegats pels segles, del castell de Burriac i de contemplar la dilatada planuria que's domina desde sos vetustos finestrals, puja la montanya de Sant Vicens per sa vessant S. E.; fixarà, sens dubte, la atenció en els blocs colossals que's troven escampats per aquells indrets.

Lo primer que notarà el qui'ls examini amb certa detenció, es que tots ells presentan formes anguloses i arestes vives, impedint, aixís, suposar qu'hagin sigut arrastrats per corrents fluvials, quina acció erosiva hauria arrodonit sos caires. Ademés, recollint esquirles d'aquestos gegantins fragments de roca's pot comprovar que son de granulit, de color rosat, i que sa constitució contrasta amb la del terreny subjacent, qu'és el *sauló*, resultant de l'alteració del granit per influència atmosfèrica.

A part aquesta identitat de composició, s'observa qu'estàn situats en alineació casi perfecta, lo qual encara ajuda a establir, entre ells, una relació molt directe.

De tots aquests detalls deduhim que's tracta de blocs erràtics, pertanyents al període gelar quaternari de Catalunya, tal com els que's troven apilotats en totes les valls de la Maresma: Caldetas, Llevaneres, etc.

Podem, doncs, sentar la hipòtesis de que, a començos de l'Era Quaternaria, una extensa gelera devallaba de les congestes del Montseny, (quina alsaria seria molt superior a l'actual), essent probable que grossos fragments de granulit, del cim de les montanyes vehines, s'estimbaren sobre la superfície del riu de gel, y transportats per son avenç lentíssim, foren dipositats quan la temperatura del ambient tornà a augmentar i la gelera anà retrocedint fins a desaparèixer.

BONAVENTURA BASSEGODA MUSTÉ.

J.-H. FABRE

(1823-1915)

El dia 11 del passat Octubre, morí a Serignan un dels homes més grans de nostra època Joan Henric Fabre, el gran filòsof Naturalista, el gran poeta de la ciència que ha merescut el nom de Virgili dels insectes! Si el món no's trovés trasbalsat per la follia que ha portat la més tremenda malvestat, el més horrible carnatge que conegué l'història, tot s'hauria conmogut al anunci de la mort de l'*hermità de Serignàn*, mes are, entre'l terratrèmol de la lluita fratricida no ha tingut el ressò que's mereixia; i sols una selecta minoria entre la qual, just és consignar-ho, s'han distingit els periòdics alemanys, ha rendit el darrer tribut al il·lustre Mestre!

J.-H. Fabre nasquè de pares humils a Sant Leons, llogaret del cantó de Vezins en l'alt Rouergue, el dia 22 de Desembre de 1823, i des de sa infantesa tastà l'amargor de la necessitat havent de tre-